

[Janne Normann]

være, at der er behov for at få flere lande med ind i statslåneordninger, man kan bare ikke bortforklare, at det går ud over de andre lande, som altså nu ikke kan få så stor en andel længere. Dermed har man krænknet det fattigdomskriterium i vores u-landspolitik, der tidligere har været enighed om. Jeg synes, det er beskæmmende, at vi på den måde laver om på et område, som ene bør tage sit udgangspunkt i de fattige landes, de fattige befolkningsgruppers vilkår – og ikke i, at nu skal vi se at hytte os selv.

Vi ser med meget stor interesse på ministerens bestræbelser for at øge lysten til investeringer i erhvervslivet. Vi deler optagetheden af at få animeret flere og flere til at investere i erhvervslivet. Vi vil gerne se på erhvervsfremmemulighederne i fremtiden, også om der eventuelt kan ske begrænsninger i de støtteordninger, vi allerede kender. Vi vedkender os de støtteordninger og de erhvervsfremmebestrebelsers, der hidtil er gennemført – i hvert fald med vores tilslutning – her i tinget, men det kan da godt være, det er rigtigt at ændre på nogle af dem, hvis det opsving kommer, som vi vel nok alle sammen efterhånden faktisk tør håbe på. Principielt er vi imod støtte til erhvervslivet, men det er jo et princip, man gang på gang går på akkord med og bør gå på akkord med, hvis der er grupper, som er i særlige vanskeligheder. Der er imidlertid det ved erhvervsstøtte, at det holder nye iværksættere ude, hvis man holder liv i virksomheder, som ikke i sig selv er levedygtige. Vi vil i fremtiden meget nøje vurdere, hvor der eventuelt kan spares, hvis omstillingen til et selvhjulpent erhvervsliv kommer.

Der er lysere udsigter, og vi vil gerne være med til at styrke optimismen i erhvervslivet, men det er afgørende, at vi i de kommende år fastholder den lagte linje med en varsom omstilling og en meget stram politik, ganske særlig på indkomstområdet. Vi må ikke gå hen og blive forårskåde. Der ligger mange års arbejde og forhåbentlig også noget held udefra foran os, før vi kan sætte os ned og sige: nu kan vi tage det lidt mere roligt.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg lytter altid meget intenst til fru Janne Normanns ordførertaler. Det sidste med, at

man ikke skulle blive forårskåd, når det gælder industripolitikken, er jeg 100 pct. enig i. Men i indledningen af talen blev der nævnt noget om, at der manglede en overskudsdeling. Jeg vil gerne lige have bekræftet, at det var forstået rigtigt, at fru Janne Normann mente, at der manglede en overskudsdeling.

Jeg opfatter det således, at industriens overskud i øjeblikket deles mellem en meget stor part, som det offentlige får og bruger til mange ting, og så en anden meget stor part af industriens overskud, som medarbejderne får. Herudover er der en del, der bruges til medarbejdernes arbejdsløshedsforsikring og en masse andre goder, ferie og alt sådan noget, som medarbejderne skal have – og så nævnes der i nogle tilfælde lidt mere overskud, som aktionærerne eller indehaverne får lov at beholde. I nogle tilfælde er der slet ikke mere overskud, når de to første parter har fået deres. Når fru Janne Normann siger, at der mangler en overskudsdeling, mener fru Janne Normann så dermed, at virksomhedsindehavernes overskud skal bringes ned, at de skal have en mindre part af overskuddet, eller hvad er det, der er galt med hensyn til overskudsproblematikken? I øjeblikket er det jo sådan, at alle, der er lønmodtagere, har fri ret til at købe anpartar i virksomheder, hvor de vil, når det passer dem.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Der var i mine ord herom simpelt hen indeholdt det, at hvis vi skal have forståelse for, at nu drejer det sig om investering og opsparing i virksomhederne, så er det afgørende, at lønmodtagerne er klar over, at de får en andel i den opsparing i virksomhederne. De er jo med til at lave opsparingen i kraft af løntilbageholdenhed, som er så vigtig. Vi skal have overskudsdeling, ikke bare for virksomhedsejernes skyld, men også for skatteevnens skyld og for arbejdstagernes skyld. Vi skal lave det nu, hvor der ikke er noget synderligt overskud at tale om, fordi det er nu, investeringen og opsparingen skal foregå med henblik på en senere udbetaling.

Den enkeltes ansvar for virksomheden – det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Erling Jensen (S):